ECLI:LV:AT:2021:0909.11290006321.4.L
Lieta Nr. 11290006321, SKK-584/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 9.septembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Inguna Radzeviča, Aivars Uminskis, Inese Laura Zemīte,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas 2021.gada 29.jūnija spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādījis, ka tiesa, nosakot sodu, nav ievērojusi Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kā arī nepamatoti nav konstatējusi vairākus apsūdzētā atbildību mīkstinošos apstākļus. Turklāt tiesa nepareizi piemērojusi Krimināllikuma 51.panta nosacījumus, jo, pievienojot jaunajā spriedumā noteiktajam sodam sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma, noteikusi pārāk bargu galīgo sodu.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti pamatoti ar viņa atšķirīgo viedokli par lietā iegūto pierādījumu un sodu ietekmējošo apstākļu vērtēšanu, savukārt pierādījumu izvērtēšanu atbilstoši likumam veic tā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības.

Apelācijas instances tiesa detalizēti izvērtējusi Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda veidu un mēru ietekmējošos apstākļus un atzinusi, ka sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētajam pamatoti noteikts īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētie vieglāka soda veidi nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi. Savus atzinumus apelācijas instances tiesa pamatojusi ar tiesību doktrīnā un judikatūrā izteiktajām atziņām. Apelācijas instances tiesa secinājusi, ka pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pamatoti konstatējusi lietā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli – vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu. Nekādus citus apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus apelācijas instances tiesa nav konstatējusi un šādi apstākļi nav norādīti arī kasācijas sūdzībā. Savukārt, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem, tiesa sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma, izskatāmajā lietā noteiktajam sodam pievienojusi tikai daļēji. Pamatojot galīgā brīvības atņemšanas soda mēru, apelācijas instances tiesa atsaukusies uz Krimināllikuma 51.panta otrajā daļā noteikto, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

I. Radzeviča A. Uminskis I.L. Zemīte